

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 007730 11 Кж
Бања Лука, 18.10.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ !

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за организовани и најтеже облике привредног криминала, састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Н.Д., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383а. став 2. Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 11 0 К 007730 10 Квл-п од 24.08.2011. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.10.2011. године, у присутности специјалног тужиоца Слободана Ђелића, осуђеног и његовог браниоца, донио је истог дана

П Р Е С У Д У

Уважавањем жалбе браниоца осуђеног Н.Д. преиначава се, у погледу одлуке о казни, пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 11 0 К 007730 10 Квл-п од 24.08.2011. године, тако да се казна затвора у трајању од 5 (пет) година, изречена правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011 0 К 09-000 001-п од 31.12.2009. године и пресудом Врховног суда Републике Српске, Посебно вијеће за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 118-0-Кж-10-000 079 од 6.7.2010. године, због кривичног дјела организованог криминала из члана 383а. став 2. Кривичног закона Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и јединствена казна затвора у трајању од 2 (двје) године и 10 (десет) мјесеци, изречена правоснажном пресудом Опћинског суда у Мостару број: 07 58 К 010691 06 К од 13.05.2011. године, због кривичног дјела противправног лишења слободе из члана 179. став 1. Кривичног закона Федерације Босне и Херцеговине, кривичног дјела изнуде из члана 295. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Федерације Босне и Херцеговине и кривичног дјела напада на службено лице у обављању послова безбједности из члана 359. став 1. Кривичног закона Федерације Босне и Херцеговине, узимају као утврђене, па га суд, уз примјену члана 42. став 2. тачка 2) Кривичног закона Републике Српске, осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам)

година у коју му се, примјеном одредбе члана 44. став 1. Кривичног закона Републике Српске, урачунава вријеме проведено у притвору од 07.05. до 01.06.2007. године и од 27.08.2008. године па до 31.12.2009. године, као и вријеме проведено на издржавању казне по пресуди Опћинског суда у Мостару број: 07 58 К 010691 06 К од 13.05.2011. године.

У осталом дијелу побијана пресуда остаје неизмјењена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 11 0 К 007730 10 Квл-п од 24.08.2011. године, преиначене су, у погледу одлуке о казни, правоснажне пресуде Окружног суда у Бањалуци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 011-0-К-09-000 001-п од 01.12.2009. године, којом је Н.Д. осуђен због кривичног дјела организовани криминал из члана 383а. став 2 Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) у вези са кривичним дјелом неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС на казну затвора у трајању од 6 (шест) година и пресуда Општинског суда у Мостару број 07 58 К 010691 06 К од 13.05.2011.године, којом је Н.Д. осуђен због продуженог кривичног дјела противправно лишење слободе из члана 179. став 1., кривичног дјела изнуде из члана 295. став 2. у вези са ставом 1. и кривичног дјела напада на службено лице у обављању послова безбједности из члана 359. став 1. Кривичног закона Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: КЗ ФБиХ) на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 10 (десет) мјесеци, у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору од 07.05. до 01.06.2007.године, тако што је Н.Д., узимајући раније изречене казне као утврђене, на основу члана 43. став 1. у вези са чланом 42. став 2. тачка 2) КЗ РС за наведена кривична дјела осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година, у коју му се урачунава притвор од 07.05. до 01.06.2011.године и вријеме које је до сада издржао по наведеним пресудама.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац осуђеног, адвокат Ј.Ј. из Б.Л., због свих жалбених основа, посебно наглашавајући да је изрека пресуда противрјечна сама себи и не садржи разлоге о одлучним чињеницама и да је чињенично стање погрешно утврђено јер је изречена јединствена казна већа од збира појединачних казни, уз навођење низа олакшавајућих околности које би оправдавале пријелог да се осуђеном изрекне блажа казна затвора.

На сједници вијећа овог суда бранилац оптуженог је остао код жалбе и приједлога из жалбе, а осуђени је подржао жалбу свог браниоца и приједлоге из жалбе. Специјални тужилац је предложио је предложио да се жалба браниоца осуђеног уважи.

Испитујући побијану пресуду у дијелу који се жалбом побија а у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (у даљем тексту: ЗКП), овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога.

Основано се жалбом осуђеног указује да није узета у обзир пресуда Врховног суда Републике Српске број: 118-0-Кж-10-000 079 од 6.7.2010. године којом је, дјелимичним уважавањем жалбе браниоца тада оптуженог Н.Д., овај суд преиначио, у одлуци о казни, пресуду Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број: 011 0 К 09-000 001-п од 31.12.2009. године (у тачки 1. изреке побијане пресуде се наводи погрешан датум доношења ове пресуде тј. 01.12.2009. година), тако што је оптуженог Н.Д., за кривично дјело организованог криминала из члана 383а. став 2. КЗ РС у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези става 1 Кривичног закона Републике Српске, за које је оглашен кривим том пресудом и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) година, осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му се, примјеном одредбе члана 44. став (1) КЗ РС, урачунао вријеме проведено у притвору од 27.08.2008. године па до 31.12.2009. године, јер Окружни суд Бања Лука приликом одлучивању по захтјеву осуђеног за изрицање јединствене казне затвора (неправо понављање кривичног поступка) заиста није имао на увиду ову пресуду. Стога је овај суд извршио увид у списе предмета овог суда број: 118-0-Кж-10-000 079 и пресуду овог суда од 6.7.2010. године и утврдио да је пресуда Окружног суда у Бања Луци преиначена у погледу одлуке о казни и у односу на осуђеног Н.Д., како је напријед наведено, па је стога, утврђујући да је жалба браниоца осуђеног основана, преиначио побијану пресуду и одлучио као у изреци пресуде.

С друге стране неосновани су у жалби изнесени приједлог да се осуђеном треба знатно смањити јединствена казна затвора (предлаже се изрицање јединствене казне затвора у трајању од шест година) и да се приликом одмјеравања казне требало узети у обзир и олакшавајуће околности које се наводе у жалби (наркоман, ожењен, отац двоје дјеце, супруга незапослена, могућа битно смањена урачунљивост), при чему ни за једну чињеницу не прилаже било какву документацију. Међутим, и ако се прихвате да постоје наведене околности (првостепени суд је приликом одмјеравања казне је само коректно држање оптуженог током поступка цијенио као олакшавајућу околност, док овакав карактер није није дао околностима да је оптужени породичан и отац двоје млдб. дјеце), оне су нове околности које су се појавиле после правоснажности пресуда и не могу се узимати у обзир приликом изрицања јединствене казне затвора при неправом понављању кривичног поступка. Стога је правилан приступ првостепеног суда у побијаној пресуди да се приликом одмјеравања јединствене казне затвора за дјела у стицају узимају у обзир само олакшавајуће и отежавајуће околности које су цијењене приликом одмјеравања казни у свакој од пресуда. И овај суд налази да су правилно цијењене све околности, утврђене у ранијим пресудама, које могу бити од утицаја на висину казне приликом изрицања јединствене казне затвора за дјела у стицају, и да ће јединствена казна затвора од седам година имати потребно васпитно дејству и у погледу специјалне и у погледу генералне превенције.

Ради изнесеног жалба браниоца осуђеног је уважена, па је стога рјешено као у изреци ове пресуде на основу одредбе члана 328. став 1. Закона о кривичном поступку.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић